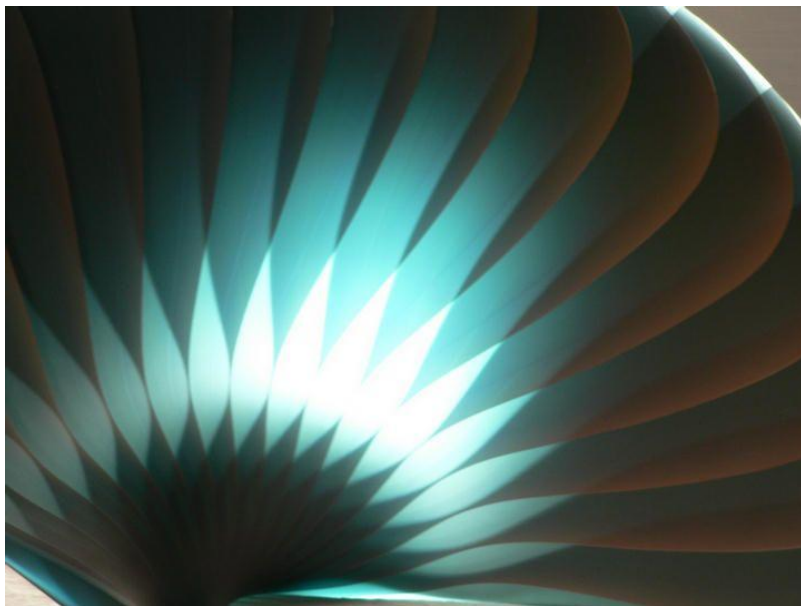

Lukácsi László: Az üvegművészet nagymestere

2010. szeptember 01. 10:50

Lukácsi László az üveg metamorfózisáról, a szobrászati áthallásokról és legutóbbi nemzetközi megmérettetéséről mesél

Letisztult formavilágával és törékeny ornamentikájával első látásra megszólít az üveg varázslatos átalakulása. Gondolkodásba ejt a stabilitás és a képlékenység eme párbeszéde, a színtelítettség változékonysága. Az üvegművészet sok embert megérint és gondolkodásba ejt, ám hogy megértsük a művészi önkifejezés üzenetét, elengedhetetlen a színtelítettség mögé pillantani. Ebben segít Lukácsi László, az üvegformázás mesteri művésze. Mesél az üveg metamorfózisáról, a szobrászati áthallásokról és legutóbbi nemzetközi megmérettetéséről.

Lukácsi László neve sokatmondóan cseng az üvegművészet szakmai berkeiben, hazánkban és külföldön egyaránt, munkásságát számtalan nemzetközi zsűri élteti. Üvegplasztikai elismeréseként talán élete legmeghatározóbb díját vehette át a közelmúltban a Kanazawai Nemzetközi Üvegművészeti Kiállításon. Lukácsi ugyanis harminckilenc ország 470 művésze közül emelkedett ki legyezőt formázó üvegszobrával, és neki ítélték a nemzetközi verseny első helyezését.

A világ egyik legrangosabb nemzetközi üvegkiállítását idén augusztusban rendezték a japán városban, Lukácsi pedig augusztus 26-án vehette át az üveglegyezőért járó kitüntetést, a művészvilág aranyérmét.

Lukácsi László művészetre való fogékonysága és a kreativitáshoz való érzékenysége egyfajta családi örökség. Édesapja üvegipari szövetkezetben dolgozott, ahol a művészt már fiatal korában elbűvölte az üvegfúvás mestersége, és a törekeny anyag iránti szeretet.

Életútja előbb a Képzőművészeti Szakközépiskolába majd az Iparművészeti Főiskolára vezette Lukácsit, ahol olyan tanárok inspirálták őt, mint Tóth Béla szobrász, Bohus Zoltán és Horváth Márton.

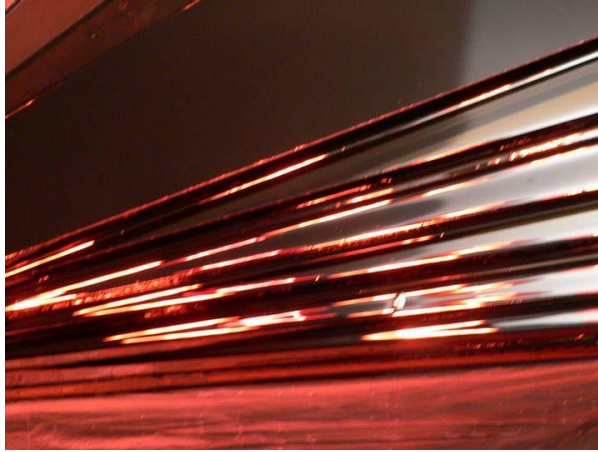
A szobrászat iránti érzékenységet és a formákra való fogékonyságot egyértelműen Tóth Béla szobrász táplálta belé még a szakközépiskolában. Majd Bohus tanította a ragasztott síküveg technikára, Horváth Mártontól pedig az olvasztott üveg formálásának titkait tanulhatta el.

Mindezen hatások egyvelegéből, együttes párbeszédéből született meg Lukácsi kiforrott és átgondolt művészete, a szobrászat és üvegművészet találkozása.

A főiskola után ragasztott tükröket csiszolt át, formázott és alakított az elgondolásai szerint. Útkeresése során kalandozott az üvegművészet különböző szakterületeire is, otthonra még egy égető kemencét is beszerezett, ám végül az üvegszobrászatban tudott kiteljesedni.

„Jobban ki tudtam bontakozni a szobrászati vonalon. Még a középiskolában, Tóth Béla szobrászművész tanárom ráhatása volt, hogy ezt a vonalat erősítsem művészetemben. Az ő terelgetései mellett én kitartóan ragaszkodtam a számomra kedves anyaghoz, az üveghez. Végül mind a két irányvonalat megtartottam és így jött létre ez az alkotási pálya.”

A Kanazavai Nemzetközi Üvegművészeti Kiállításon üveglegyezője kiváltotta a nemzetközi szakmai zsűri teljes elismerését. Mint mondta, ráéreztek arra a művészi gondolkodásmódra, amit ő képvisel. Lukácsi érezte, hogy ezt az üvegszobrot kell kiküldenie Japánba, és sejtése beigazolódott. A siker egyáltalán nem volt garantált a legyező formával, hiszen annak ellenére, hogy Japánban rendezték meg a kiállítást, a versenyt egy nemzetközi zsűri bírálta. Ám Lukácsi tehetsége és kreativitása kiemelte őt a majdnem félezer vetélytárs közül.

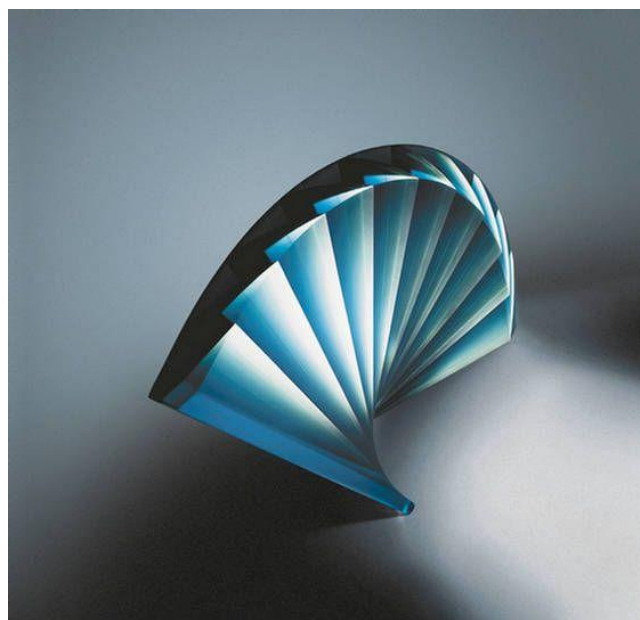

Legyező, mint központi motívum. Művészetének alappillérvé vált az idők során ez a szecessziós ornamentikára emlékeztető legyező formavonulat, ami Lukácsi számára kimeríthetetlen lehetőségeket rejt. Nem tudja, honnan ered a motívum iránti szeretete, véletlenül fedezte fel a forma gyönyörűségét. Azóta rabul ejtette a legyező, újra és újra rá tud csodálkozni a benne rejlő művészi potenciálokra és a felkínált formai lehetőségekre.

„Rájöttem, hogy a legyező nagyon egyszerűen megkomponálható formát von maga után, háromszög alakú formaelemek sorát alkotja az üvegszobor, ahol az elemek síküvegre jellemző ragasztásos technikával illeszthetők össze. A forma megalkotható üvegből, ám a metamorfózis következtében mégsem lesz teljesen hasonló a modellhez, mindig újat, mindig mást rejt magában.”

A díjnyertes legyezőszobor zöld és kék üvegcsíkokból, mintegy 39-40 rétegből áll, nem egyenesen, hanem ívesen van átcsiszolva, ezáltal a szobor színtelítettsége is változik.

Művészete indokolt és gondolatban megkonstruált alkotási folyamat eredménye, nem pusztán önkényes játszadozás a díszítőelemek egymásba játszásával. Okos művészet, létjogosultságát a japán díj is megerősíti.

Arra a kérdésre, miszerint mennyire érvényesül szakmája és művészete itthon, lelkesen válaszol. „A képzőművészeti ágazat erős és világszínvonalú magyar vonatkozásban. Rengeteg tehetséges fiatal van ezen a területen, akiket nemzetközileg is egyre jobban elismernek.”

Jövőbeni tervei között üvegplasztikák, domborművek és még több legyező motívum szerepelnek. Lukácsi László úgy fogalmazott, még mindig érez újat és újat mostani témájában, de jelenleg egész más izgatja kreatív fantáziáját. A legyezőhöz hasonlóan a plasztikus üvegdomborművekben is megannyi lehetőség rejlik, bár ez még a művész számára is egy felfedezésre váró terület.

De bármibe is fog bele Lukácsi László a jövőben, egy biztos, a szakma iránti szeretete és elhivatottsága határtalan és megdönthetetlen, mindez pedig már-már záloga egy újabb megkapó és gyönyörködtető alkotásnak.